

Бадр қудуғининг ҳикояси

11:30 / 22.01.2021 1925

Бадр қудуғи бизларга бадр маъракаси ҳақида сўзлаб беради

Менинг номим Бадр. Жойлашган жойим Макка ва Мадина орасида. Мусоғир ва подачилар сувим борлиги учун тез-тез олдимга келишади. Бир куни ўзим шоҳиди бўлган воқеа ҳақида эшитиб қолдим. Бу воқеа Расулуллоҳнинг ҳижратларидан икки йил кейин Рамазон ойининг 17-кунида содир бўлган эди. Бу ҳижрат қурайшликларни жуда ғазаблантирганди. Муҳожирлар ва мадиналиқ ансорлар биргаликда, бир-бирларини хурмат-эҳтиром қилиб яшашлари уларнинг ғазабини янада оширди.

Шундай хурмат-эҳтиромга қарамай, муҳожирлар мадиналиқ ансорларга чўзилиб кетган меҳмондорчиликлардан шикоят қилишди. Чунки улар молларини ва тиҷоратларини Маккада, қурайшликлар қўл остида қолдиришган эди.

Бир куни қурайш тиҷоратчиларидан Абу Сўфён Шомнинг Дамашқ шаҳридан Маккага келаётганини эшитишди. Улар Маккада қолдирган моллари эвазига карвондаги молларни олишга қарор қилишди.

Бу хабар Маккага етганида, қурайшликларнинг Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ва сахобаларга бўлган ғазаби янада кучайди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қурайшликлар нима қилаётганларини билиш учун Макка ва Тоиф орасидаги йўлга бир қанча мусулмонларни

жүннатдилар. Улар икки кишини асирга олиб, учинчисини қатл этишди.

Шу сабабли Макка ахли мусулмонларни ўлдириш учун урушга отланишди. Улар мингта жангчи туялардан ташқари яна юзта отлиқ билан йўлга чиқишиди. Мусулмонлар Мадинада кутиб ўтирмай уларни қаршилашга чиқишиди. Мусулмонларнинг сони улардан уч баробар кам ва икки отлиқдан бошқа суворийлар йўқ эди.

Мусулмонлар Бадр қудуғи, яъни менинг олдимга етиб келишгач, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам аскарларни мендан узоқроққа жойлаштиришни рағбат қилдилар. Лекин саҳобалардан бири менга яқинроқ бўлишни таклиф этди. Чунки мусулмонларга сувдан фойдаланиш мумкин бўлар ва қурайшликларни сувсиз қолдириш имконияти туғиларди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бу фикрга қўшилдилар ва мусулмонларни атрофимга жойлаштиридилар. Ёнимда эса сув ичиш ва туяларини суғориш учун бир ҳовузча қуришиди.

Қурайшликлар отлиқ аскарлари билан шу ерга етиб келиб, мусулмонларнинг сув атрофида жойлашганини кўришиди. Улардан бири мендан сув ичаркан, ҳовузчани бузмоқчи бўлди. Шунда Расулуллоҳнинг соллаллоҳу алайҳи васаллам амакилари Ҳамза чиқиб уни қиличлари билан чопиб ташладилар.

Қадимги одатлардан бири шу эдики, аскарлар тўқнашишидан аввал учтадан жангчи чиқиб яккама-якка уришар эди. Мусулмонлардан тоифлик узумзор эгаси Утба, унинг акаси Шайба ва унинг ўғли Валид чиқишиди. Мадиналиклар кофирлар олдига чиқишиганда уларни рад этиб, ўлдириш мақсадида маккалик муҳожирларни талаб қилишиди. Уларнинг олдига Ҳамза, Алий ибн Толиб ва Убайда ибн Ҳорис розияллоҳу анҳумолар чиқишиди. Шу пайт Абу Жаҳл: «Ҳужум қилинглар, эй Макка ахли», деб бақирди.

Мусулмонлар душманларнинг ҳужумини кутиб, жойларида событ туришарди. Уруш қизиб кетди. Абу Бакр розияллоҳу анҳу кофирларнинг сони кўплигини ва қурол-аслаҳаларининг мўллигини кўриб, хавотирга тушдилар ва Расулуллоҳнинг Аллоҳдан дуо қилиб сўрашларини илтимос қилдилар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳга дуо билан ёлбордилар.

Бир оздан сўнг Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Абу Сиддиқ ва мусулмонларга қаратса: «Хурсанд бўлинглар! Албатта Аллоҳнинг ёрдами

мусулмонларгадир!», дедилар.

Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шу гапни айтаётганларида мусулмонларнинг шижаоти кучайиб, душманлари устига қаттиқ ҳужум қилишди. Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кимки шижаот билан жанг қилса, Аллоҳ тирикларга ёрдам бериши ва шаҳид кетганлар учун эса Аллоҳнинг жаннати борлиги ҳақида хабар бердилар.

Мусулмонлар ўлимга кучли иймон ва рози бўлган ҳолда тик боришли. Ваҳоланки, кофирларнинг сони мингта, улардан юзтаси отлиқ эди. Мусулмонлар улардан уч баробар кам бўлишига қарамай, бундан қўрқишимасди. Уларнинг қурол-яроқлари ҳам, урушдаги маҳоратлари ҳам кам эди.

Қурол-яроқ ва ботил бир томонда, иймон, шижаот ва ҳақиқат эса яна бир томонда эди.

Агар бирон-бир киши бу воқеаларни кўрганди эди, даҳшатга тушарди. Қурайшнинг обрўли бой ва шижаатли кишиларининг кўпчилиги ўлганидан кейин кофирлар қочишга тушди. Ўлганларнинг орасида Абу Жаҳл ҳам бор эди. Кофирлар мусулмонлардан кўп талофат кўриб, орқага – Маккага чекинишиди.

Мусулмонлар Мадинада ғалаба билан, кофирлардан 70 кишини асирга олиб қайтишиди. Ўзларидан ўн тўрт киши шаҳид бўлган эди. Бу Аллоҳнинг мўъжизаларидан бири эди.

Мадина аҳли ғолибларини хурсандчилик билан кутиб олди. Кўпчилик менинг олдимда кечган воқеа фақатгина Аллоҳнинг ёрдами билан бўлиши мумкинлигини тушунгач, Расууллоҳга соллаллоҳу алайҳи васаллам иймон келтиришиди.

Мусулмонлар асирларга яхши муомала қилишди. Асиirlар уйларига қайтиб, бунинг ўрнига фидя тўламоқчи бўлишди. Лекин уларнинг кўпчилиги камбағал эди. Шунда мусулмонлар: «Агар ҳар бирингиз мусулмонлардан ўн кишига ўқиш ва ёзишни ўргатсангиз, уйларингизга қайтишингиз мумкин», деган шартни қўйишиди.

Мусулмонларнинг менинг олдимдаги зафарлари биринчи ғалаба эди. Ва бу Ислом йўлидаги биринчи жанглари эди. Менинг ҳакимда Қуръони Каримда зикр этилган. Мен Макка ва Мадина орасидаги кичик бир қудуқман. Менга инсонлар фақатгина сув ичиш учунгина келишарди. Менинг бир томонимда

қурол-яроғ ва ботиллик, иккинчи томонимда иймон ва ҳақиқат турар эди. Ҳақиқат қарор топди, ботиллик эса мағлуб бўлди. Чунки ботиллик ҳамиша ҳалок бўлувчидир.

Арабчадан Жаҳонгир Барноев таржимаси

«Ҳилол» журналиниң 1(22) сонидан